Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2021-0487
(mr. E.L.A. van Emden, voorzitter en mr. R.P.W. van de Meerakker, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 11 december 2020
Ingediend door	: De consument
Tegen	: InterBank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen Interbank
Datum uitspraak	: 2 juni 2021
Aard uitspraak	: Bindend advies
Uitkomst	: Vordering afgewezen

Samenvatting

De consument heeft in het verleden met haar ex-partner een doorlopend krediet bij Interbank afgesloten. Aan het eind van hun relatie heeft de ex-partner via een convenant de verplichtingen ten aanzien van het krediet op zich genomen. De consument heeft gesteld dat Interbank bij haar ex-partner moet zijn voor de betalingen. Interbank vordert echter nog steeds betaling van de consument. De commissie is van oordeel dat de afspraken in het convenant niet de relatie tussen Interbank en de consument raken. Omdat de consument hoofdelijk aansprakelijk is voor het krediet mag Interbank betalingen van de consument verlangen. Interbank is daarbij echter wel gebonden aan de met de consument overeengekomen betalingsregeling en mag die niet eenzijdig wijzigen.

1. De procedure

1.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) het verweerschrift van Interbank; 3) de reactie van de consument (de repliek) en 4) de laatste reactie van Interbank (de dupliek).

1.2 De commissie is van oordeel dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.

1.3 De consumenten en Interbank hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

De feiten

2.1 De consument heeft in 2007 samen met haar toenmalige partner een doorlopend krediet met een limiet van € 40.000,00 afgesloten bij een rechtsvoorganger van Interbank.

2.2 In 2009 is de relatie tussen de consument en haar partner verbroken. Vanaf dat moment ontstaan achterstanden in de termijnbetalingen op het krediet.

2.3 In juni 2015 hebben de consument en haar ex-partner een convenant ondertekend, waarin door hen afspraken zijn gemaakt over de betalingen ten aanzien van het doorlopend krediet. De ex-partner van de consument heeft daarbij aangegeven deze schuld op zich te nemen, onder vrijwaring van de consument. In een gerechtelijke uitspraak van 26 januari 2016 is de inhoud van dit convenant bevestigd. Bepaald is dat de ex-partner een bedrag van € 750,00 per maand zal aflossen op het krediet en dat een verzoek aan Interbank zal worden gedaan om de consument uit de hoofdelijke aansprakelijkheid te ontslaan zodra de restantschuld lager is dan € 20.000,00.

2.4 Begin 2018 is een betalingsregeling tussen Interbank en de consument tot stand gekomen, waarbij de consument € 100,00 per maand aan Interbank betaalt en een rentestop wordt ingevoerd.

2.5 De ex-partner van de consument is door Interbank voor de rechter gedaagd omdat hij in gebreke bleef ten aanzien van de betalingen waartoe hij verplicht was. De ex-partner is veroordeeld tot betaling van het volledige restantbedrag. Interbank heeft vervolgens loonbeslag gelegd bij de ex-partner.

2.6 De consument heeft op 28 oktober 2020 van Interbank vernomen dat haar eerder een foutief restsaldo is verstrekt en dat het voor haar resterende saldo op dat moment € 15.517,79 bedraagt. De consument heeft vervolgens een verzoek gedaan om tot verlaging van de termijnbetaling van € 100,00 te komen. Interbank heeft dat verzoek afgewezen.

2.7 Op 21 december 2020 heeft Interbank een bedrag van € 7.728,25 in mindering gebracht op het uitstaand saldo. Dit betreft de rentecompensatie vanwege in het verleden te veel betaalde rente.

2.8 Volgens het verweer van Interbank bij Kifid bedroeg de restantschuld op 5 januari 2021 € 8.870,43.

De klacht en vordering

2.9 De consument vordert dat de restschuld volledig op haar ex-partner wordt verhaald of, wanneer dat niet mogelijk blijkt, dat de juiste hoogte van die restschuld wordt vastgesteld en dat de huidige betalingsregeling van € 100,00 per maand en de rentestop wordt gehandhaafd. De consument voert het volgende aan.

2.9.1. De consument heeft aangegeven dat de berekeningen van de uitstaande schuld aan Interbank oncontroleerbaar zijn. Ten aanzien van het in 2.8 genoemde restbedrag geldt dat het in ieder geval niet kan kloppen. Die berekening strookt niet met het op 28 oktober 2020 door Interbank genoemde bedrag van € 15.517,79 (zie 2.6), verminderd met de rentecompensatie uit 2.7 en de daarna door de consument verrichte termijnbetalingen. In het verleden is bovendien gebleken dat kosten die met de invordering van de ex-partner samenhangen aan de openstaande kredietsom zijn toegevoegd. Slechts omdat de consument veel doorzettingsvermogen heeft getoond, heeft zij weten te voorkomen dat zij ook voor deze kosten is opgedraaid.

2.9.2. Uit het in 2.5 genoemde vonnis blijkt voort dat de ex-partner het volledige resterende bedrag moet betalen. De consument stelt dat Interbank om die reden niet bij haar moet zijn voor de invordering van het restantbedrag.

2.9.3. De consument is van mening dat de termijnbetaling van € 100,00 onverkort moet gelden. Dat Interbank na de uitbetaling van de rentecompensatie ineens toch probeert te bekijken of de betaalcapaciteit van de consument niet groter is, betekent dat Interbank louter uit is op het eigen voordeel en geen rekening houdt met de zorgplicht die voor haar geldt. Bovendien is de consument van oordeel dat Interbank niet op elk moment algehele inzage in de financiën van haar en haar huidige partner mag vragen.

Het verweer

2.10 Interbank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

3.1 De commissie merkt op dat sprake is van een krediet dat de consument met haar ex-partner heeft afgesloten en waarvoor zij hoofdelijk aansprakelijk is. Verder merkt zij op dat haar vaste lijn is dat juridische uitspraken tussen gewezen partners een financieel dienstverlener als derde niet raken (zie Geschillencommissie Kifid, nr. 2017-569). Deze beslissingen binden immers slechts de consument en haar ex-partner. Interbank staat buiten die verhouding. Dit betekent dat Interbank niet gebonden is aan het door de consument en haar ex-partner opgestelde convenant of de rechterlijke uitspraak. Dit betekent dat de consument hoofdelijk aansprakelijk blijft voor het restbedrag.

3.2 Het bovenstaande neemt niet weg dat voor de consument een vordering op haar ex-partner kan bestaan vanwege de betalingen die zij verricht aan de afbetaling van het krediet en waartoe zij volgens het convenant niet gehouden is.

De commissie kan die uitspraak echter niet doen, omdat zij alleen uitspraken mag doen in geschillen tussen consumenten en financiële dienstverleners.

3.3 Daarnaast is de vraag of de consument rechten kan ontlenen aan de tot stand gekomen betalingsregeling van € 100,00 per maand en de rentestop. Dat deze afspraak gemaakt is, wordt door Interbank niet ontkend. Dat betekent dat er tussen partijen een betalingsregeling tot stand is gekomen die door Interbank niet eenzijdig gewijzigd kan worden. Evenmin is gebleken dat deze partijafspraak in de tijd begrensd is door Interbank. De vordering van de consument om aanspraak te behouden op de getroffen regeling € 100,00 per maand te betalen en de daarmee samenhangende rentestop wordt derhalve toegewezen.

3.4 Tot slot heeft de consument opgemerkt dat onduidelijkheid is wat zij Interbank nog moet betalen. De commissie stelt vast dat het in 2.6 door Interbank genoemde restantbedrag op 28 oktober 2020 van € 15.517,79 niet overeenstemt met de door Interbank bij verweer overgelegde lijst aan boekingen, waaruit op die datum een bedrag van € 17.044,74 blijkt. Zodoende heeft de consument terecht twijfels over het in overweging 2.8 opgenomen restantbedrag dat Interbank van haar vordert.

3.5 Interbank heeft in een reactie aangegeven dat de genoemde verschillen in de restantbedragen veroorzaakt worden doordat zij daarvoor uit verschillende boekingssystemen heeft geput. Zij heeft gesteld dat de hogere bedragen, die bijvoorbeeld in verweer zijn genoemd, veroorzaakt worden doordat die bedragen komen uit het systeem van de afdeling beheer, waaraan het dossier in 2017 is overgedragen nadat betalingen uitbleven. Die afdeling rekent de wettelijke rente en telt die bij de uitstaande kredietsom op. De commissie merkt op dat dit slordig is, maar verbindt daaraan verder geen gevolgen. Interbank heeft immers aangegeven dat de consument mag uitgaan van het lagere bedrag van € 15.517,79, en heeft een uitdraai uit dat boekingssysteem overgelegd. De commissie stelt vast dat de consument ervan mag uitgaan dat het huidige restantsaldo, waarop de rentecompensatie en verdere aflossingen in mindering zijn gebracht, neerkomt op € 7.068,48.

4. De beslissing

De commissie beslist dat de overeengekomen betalingsregeling tussen Interbank en de consument van kracht blijft. De consument behoudt het recht € 100,00 per maand te betalen, waarbij geen rente over de uitstaande kredietsom zal worden gebracht. Het overige of meer gevorderde wordt afgewezen.

Deze uitspraak is een bindend advies. Tegen deze uitspraak kunt u beroep instellen bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening als wordt voldaan aan de vereisten van artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Voor het instellen van beroep geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Het reglement van de commissie van beroep en meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Binnen een maand na de verzenddatum van de uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.